

Nove možnosti

Pred kratkim so pri občinski konferenci SZDL Ljubljana-Siška ustanovili svet za kulturo in znanost, ki ga vodi Florijan Zavnik, pri občinskem svetu zveze sindikatov pa so ustanovili odbor za kulturo in izobraževanje, ki ga vodi Bogo Modic.

Na svoji prvi skupni seji so razpravljali o temeljnem programu kulturnega doma Ivana Cankarja in o osnutku zakona o kulturnih skupnostih.

Kulturni dom Ivana Cankarja (KDIC) bi moral s svojim programom omogočiti vsem delovnim ljudem in občanom Slovenije nove možnosti uresničevanja, izvajanja in izmenjave vseh vrst kulturnih dobrin. V razpravo o vsebini programa KDIC bi se morali aktivno vključiti vsi zainteresirani. Po samoupravnih poti moramo združevati sredstva tako neposredno občani Ljubljane kakor tudi prebivalci vse Slovenije. Le s takim sodelovanjem pri izbiri programa in pri financiranju bomo vsi zainteresirani širom Slovenije imeli pravi odnos do osrednje hiše kulture v Sloveniji. Vsi smo prepričani, da nam je KDIC potreben, zato ga moramo dograditi kljub nastalim finančnim problemom. To pa pomeni, da moramo združiti vse sile, da za ta dom prispeva sredstva vsa slovenska javnost in ga tudi uporablja. Razpravljalci so se vpraševali, zakaj ne bo imela stalnega

sedeža v tem domu nobena kulturna hiša. Tudi samorastništvo bodo morali dati v tem domu svoj prostor. Prisotni so menili, da je treba razpravo o programu razširiti na vse delovne ljudi in občane.

Sprejeli so naslednje sklepe:

- Svet za kulturo in znanost pri OK SZDL in odbor za kulturo in izobraževanje pri OS ZS zadolžujeta vse KK SZDL in OOS in delegate v delegacijah za delegiranje delegatov v kulturne skupnosti, izvršne in strokovne organe občinskih skupnosti, družbene organizacije in društva, da se aktivno vključujejo v razpravo o temeljih programa KDIC. Nosilci razprav v KK SZDL bodo delegati občinske skupščine kulturnih skupnosti ter vse DPO in v TOZD kulturni animatorji ter delegati občinske kulturne skupnosti.

- Kulturna skupnost mora zagotoviti našemu slehernemu občanu vsaj minimalni kulturni program v okviru svojih možnosti.

- Da bi omogočili čim širšo razpravo in s tem seznanili najširši krog delovnih ljudi in občanov, bi morala vsa glasila OZD, kakor tudi Javna tribuna objavljati povzetke programskih usmeritev KDIC. S tem bomo še bolj povečali zavzetost delovnih ljudi za hitrejši, predvsem pa za lasten skladnejši kulturni razvoj.

Mario L. Vilhar

Uspehi in težave osnove šole Veljko Vlahović

Delavno - čeprav na tesnem

(J. D.) V novem šolskem letu 1979/80 se je na OŠ heroja Veljka Vlahovića vpisalo okrog 1.200 učencev, ki so jih razporedili v 37 oddelkih. Zlasti veliko imajo učencev prvih in drugih razredov — prek 400. Za te učence so odprli 9 oddelkov podaljšanega bivanja. Prostorska stiska na šoli je velika, pa so kljub temu uspeli zagotoviti varstvo večini potrebnih. Za tiste otroke, katerih starši prično z delom zgodaj, imajo organizirano jutranje varstvo, ki prične z delom ob 5.30.

Učno vzgojno delo opravlja 58 pedagoških delavcev, tehnična in druga dela pa 21 delavcev.

V moderno opremljeni kuhinji pripravijo dnevno 700 kosil in 1.300 malic.

Sola tesno sodeluje z okoljem, v katerem deluje. Učenci se uspešno vključujejo v vse akcije, ki jih organizirajo v KS. Prav posebno uspešni so bili v nedavni skupni akciji NNNP.

Pionirska in ostale organizacije na šoli so zelo delavne. Na šoli imajo organiziranih vrsto svobodnih dejavnosti, za katere vlada med učenci veliko zanimanje. Radi bi organizirali še več krožkov, zlasti tehničnih. Mnogi učenci bi z veseljem obiskovali radioamaterski, modelarski ali kak drug tehnični krožek, za katere pa šola nima strokovnjakov. Tudi pri delu obrambnega krožka bi bili dobrodošli zunanji sodelavci.

Zelo prizadevni so taborniki, prek 300 jih je, pri njihovem delu pa jim uspešno pomagajo krajan. Tudi pionirski organizaciji pomaga starešinski svet, v katerem so predstavniki družbenopolitičnih organizacij KS Koseze.

Sola, v kateri so našli svoj drugi dom otroci, ki živijo na področju Kosez, Podutika in Draveljske gmajne, je nova. Zgrajena je bila iz samoprispevka I in II. Učenci imajo na voljo dovolj zelenih površin za igro, pa tudi dve igrišči za košarko. Opremo za eno tako igrišče je poklonila KS Koseze.

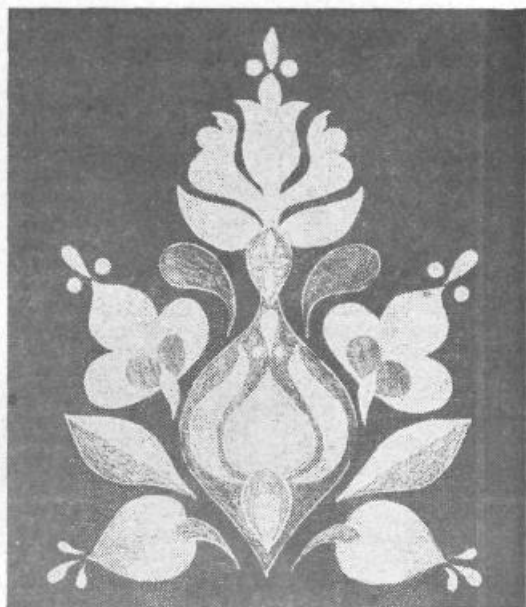
Dve telovadnici, velika in mala, sta v zimskem času zasedeni od jutra do večera. V mali telovadnici učenci nižjih razredov, v veliki pa njihovi starejši sošolci. Pouk imajo organiziran v dveh izmenah. Z delom pričnejo ob 7.30 zjutraj, zaključijo pa ob 18.30 zvečer. Ves ta čas so v telovadnici učenci. Po končanem pouku pa se zvrstijo dejavnosti šolskega športnega društva, tabornikov in smučarskega kluba. V večernih urah deluje v mali telovadnici judo klub, v veliki pa trenirajo košarkaši Ilirije. V vse dejavnosti so vključeni tudi učenci. Možnosti za dodatne treninge v telovadnici ni več, saj je le-ta žal popolnoma zasedena.

Razstava miniatur
Ivana Razborška

Opojno doživetje

Ko smo se v avli občinske skupščine vsak dan srečevali z razstavljenimi slovenskimi ornamentami iz naše bogate folklorne zakladnice in pa z nežnimi fotografami listov dreves, ki jih ravno sedaj v tem jesenskem času občudujemo v naravi sami, nam je bilo prijetnejše. Tudi že zato, ker si v tej neusmiljeni tehnokratski dobi vedno bolj želimo vsaj drobec nežnosti, ki godi našemu človeškemu srcu. Ko smo občudovali drobena delca Ivana Razborška, smo se počutili še bolj ljudje.

Stilizacija Razborškovih ornamentalnih vzorcev nam je zelo blizu, ker so enostavni in pregledni in jih takoj sprejmemo. Razboršek že 35 let črpa, zbira in proučuje narodno in folklorno bogastvo Slovenije, jugoslovanskih narodov in tujega sveta. Obenem ustvarja tudi lastne kom-

pozicije, ki jih riše na različnih materialih in v različnih tehnikah. Grafično oblikuje ornamentalne motive v fotogramski črnobeli tehniki. Izdeluje tudi exlibrise, v katerih je osrednje izhodišče slovenski ornament. Tako se Ivan Razboršek pridružuje našim prvim zbiralcem slovenskega ornamenta med obema vojnoma Albertu Siću in Jožetu Karlovšku. Verjetno bo kmalu izšla Razborškova knjiga o ornamentu in njegovi uporabi, saj ima zbranih kar 6.000 ornamentalnih elementov.

Fotograme drevesnih listov, ujetih v negibnost fotografske predstavitve, so naše oči ujele v opojnem doživetju tega naravnega bogastva, s katerim živimo naš vsakdan. Mnogi od nas so to bogastvo občutili šele v Razborškovih stvaritvah, ki jim je pomagala fotografska tehnika. Vsekakor je Razborškova vrednost ne le v odpiranju številnih in različnih listov, temveč tudi v komponiranju, intenzivnosti kontur, poudarjanju ali zabrisovanju nadržanosti.

Sedanjo Razborškovo 22. samostojno razstavo je ob tednu otroka organizirala Zveza prijateljev mladine občine Ljubljana-Siška.

Mario L. Vilhar

